

[N. Chr. Christensen.]

met, ikke af en sådan beskaffenhed, at det har kunnet ændre den engang tagne stilling. Ikke fordi vi stædigt klamrer os hertil, men fordi det nye tværtimod har bestyrket os i, at den engang tagne stilling var rigtig.

Lægerne var, før de besøgte os i udvalget, absolut imod Brønderslev, absolut. Under diskussionen har ingen dog helt turdet forkaste Brønderslev, men har kun delvis turdet forkaste Brønderslev. Det fremgår af det forslag, som overlæge, dr. med. Clemmesen har fremsat efter at have forladt udvalgsrådet, et forslag, der deles op i følgende 3 punkter: For det første: i Hjørring, så nær et centralsygehus som muligt, oprettes et psykiatrisk hospital med 350 senge. For det andet: i Aalborg oprettes som organisk del af det bestående sygehus en psykiatrisk klinik, modtagerafdeling på 100 senge. For det tredje: i Brønderslev oprettes en plejeafdeling og familieplejecentral med 150 senge, altså noget helt andet end det, man oprindeligt talte om. Det er en tanke, som ikke dr. Clemmesen har fundet på, men som jeg ved findes også i visse andre lægekredse, en tanke, som vil kuldkastrer hele den plan, hvormed vi har imødekommet Nordjylland med hensyn til at bygge et samlet sindssygehospital deroppe.

Ministeriet er blevet spurgt om den økonomiske rækkevidde af en tredeling af hospitalet. Det ærede medlem hr. Fibiger var ikke tilfreds med svaret. Jeg vil give den indrømmelse, at svaret måske kunne have været noget mere udtømmende, men der er dog visse oplysninger, som det er værd at hæfte sig ved. Oprindeligt var hospitalet oppe på at koste 8 mill. kr. Efter den prisstigning, der har fundet sted siden da, anslås det nu til 15 mill. kr. Hvis hospitalet tredeles, vil det komme op på over 20 mill. kr., og dertil kommer indkøb af grunde og en langt dyrere administration end den, der finder sted indenfor et samlet hospital. Jeg spørger ærede medlemmer i denne sal, om disse økonomiske betragtninger slet ikke gør noget indtryk. Specielt spørger jeg retsstatspartiets repræsentanter, som jo altid stiller strenge økonomiske krav overfor staten med hensyn til de midler, som staten må anvende: Spiller disse økonomiske betragtninger ingen rolle med hensyn til den stilling, partiets enkelte medlemmer — jeg går ud fra, at der så lidt der som hos os foreligger nogen partibeslutning — vil tage i denne sag?

Som sagen har udviklet sig, må vi vist bede om, at der ikke bliver eksperimenteret med Brønderslev; der står for store interesser på spil, både menneskelige og økono-

miske. Dette skridt fører i sin konsekvens til at ophæve sindssygebehandlingen som selvstændig institution. Jeg tør ikke sige, hvad der er det rigtige, men det ligger dog næppe udenfor det høje tings bedømmelse at skønne, at det vist vil være for stor en revolution i økonomisk henseende, hvis vi på grundlag af de betragtninger, som er fremsat i udvalget, og som absolut kræver en kommissionsbehandling, nu skal til at ændre hele den form, vi hidtil har anvendt, når talen drejede sig om vore sindssygehospitalet. For skal en sådan ændring gennemføres i Brønderslev — hvor man altså endnu ikke har bygget —, fordi man finder den nuværende form for sindssygehospitalet i Danmark utidssvarende, hvad så med vore andre sindssygehospitalet i Aarhus, Vordingborg, Viborg, Middelfart, Nykøbing Sjælland, Vedsted og Augustenborg? Er disse hospitalet håbløst forældede og umulige? Jeg tør slet ikke bestride, at udviklingen måske vil føre den psykiatriske lidelses behandling ind på særlige afdelinger ved hospitalerne; men mon der så ikke først skal finde en afklaring sted med hensyn til hele den sagkyndige bedømmelse af dette forhold? Det er det, jeg mener den nordjyske landsdel ikke kan vente på. Denne landsdel har krav på, at problemets løsning ikke yderligere forsinkes, efter at man har ventet i årevis. Derfor beder jeg det høje ting tænke alvorligt over, om disse eksperimenter, som er nævnt i udvalget — hvor alvorlige de end kan være —, bør bringes til anvendelse overfor det hospital, som blev bestemt af det høje ting for 2½ år siden. Jeg henstiller til den lægevidenskab, som for 2½ år siden, da det var tid at tale, ikke henvendte sig på samme måde, som det er sket i dag, ud fra den varme interesse, som den nærer for hele dette spørgsmål, at tage sagen op til forhandling og så komme til rigsdagen med frugten af disse forhandlinger, men at man, så længe disse spørgsmål er uafklarede, lader det nordjyske sindssygehospital forblive, hvor det er besluttet, at det skal være.

Ud fra dette synspunkt og også ud fra det hensyn, som jeg mener man skylder borgerne her i landet, der tror på, at de afgørelser, der træffes herinde, skal stå ved magt, anbefaler jeg det høje ting at stemme imod forslaget til beslutning, når afstemningen kommer.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg havde ved sagens første behandling lejlighed til ret udførligt at omtale mit standpunkt til denne sag, og jeg skal derfor ikke nu gøre ret mange bemærkninger. Det, der er af-